

56.20 Circular Informativa

EL TRIBUNAL SUPREM CONFIRMA DEFINITIVAMENT QUE ELS PERMISOS PER MATRIMONI, NAIXEMENT, MORT I MALALTIA HAN DE COMENÇAR EN DIA LABORABLE

En la nostra **circular 06.18** informàvem sobre l'obertura d'un debat jurídic sobre l'inici del còmput dels permisos retribuïts, iniciat per la sentència del Tribunal Suprem de 13 de febrer de 2018, que va concloure que si el dia en què es produeix el fet que justifica el permís retribuït és festiu, aquest no s'inicia fins al següent dia laborable.

No obstant això, aquest pronunciament no establia jurisprudència i només afectava al sector de Contact Center, la qual cosa suposava que no era extrapolable als sectors de la sanitat concertada i dels serveis socials, tenint en compte una interpretació lògica, sistemàtica i literal de l'article 42 del nostre conveni col·lectiu.

Ara, amb la recent **sentència del Tribunal Suprem núm. 257/2020, de 17 de març**, es confirma el criteri de que **tots els permisos retribuïts, inclòs el de matrimoni, han de començar a gaudir-se en un dia laborable**, en atenció a la seva finalitat i la seva pròpia essència:

“Si el hecho causante se produce en día laborable, no hay duda de que ese es el día inicial del permiso, sobre lo que no hay discusión entre las partes.

Sin embargo, cuando el hecho causante sucede en un día no laborable - festivo o día establecido como no laborable en el calendario laboral- la finalidad y la propia esencia del permiso fuerzan a que tenga que iniciarse al siguiente día laborable inmediato. Como ya reseñamos en nuestra precitada STS de 13 de febrero de 2018 , por lo que se refiere al día inicial de disfrute de los permisos que aquí nos ocupan, debe entenderse que como el convenio y la propia Ley hablan de "ausentarse del trabajo con derecho a retribución" el día inicial del disfrute de estos permisos no puede ser un día feriado, sino el primer día laborable que le siga a aquél en que se produjo el hecho que da derecho al permiso.”

A més, es pronuncia expressament **respecte el permís per matrimoni, fixant el dies a quo en el primer dia laborable següent a la celebració del casament i no en el dia en què es produeix, quan es celebra en un dia no laborable pel treballador**. Entén el tribunal que aquesta interpretació no suposa una contradicció amb allò disposat a l'art.37.2 a) ET, que parla

de 15 dies naturals, ja que un cop iniciat el permís, no podran excloure's els dies no laborables pel treballador:

“Pero, por el contrario, el trabajador ya es titular de los días festivos que le corresponden y puede decidir libremente sobre los mismos, por lo que, si ha optado por fijar en uno de ellos la ceremonia de su matrimonio, no le puede ser computado dentro de los quince días de permiso a los que tiene derecho, lo que en verdad supondría la reducción en un día del periodo.”

No obstant això, aquest criteri només serà d'aplicació sempre que la norma convencional no contempli una específica regla en el còmput dels permisos que millori i reguli de manera diferent les previsions legals, la qual cosa no succeeix en el nostre cas.

Barcelona, 21 de juliol de 2020